

Sygn. akt II K 521/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim Wydział II Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Barczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Smug

w obecności ---

po rozpoznaniu dnia 30 lipca 2015 roku

sprawy **A. Ł.**, urodzonego (...) w R., syna J. i H. z domu T.

oskarżonego o to, że: w dniu 09 czerwca 2015 roku w P., gm. B., w pow. (...), woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu o stężeniu 0,25 mg/l; 0,29mg/l, 0,27 mg/l i 0,26 mg/l prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...), pomimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Opatowie sygn. akt II K 92/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

to jest o przestępstwo z art. 178a§4kk

I. w ramach czynu zarzucanego w akcie oskarżenia oskarżonego A. Ł. uznaje za winnego tego, że w dniu 09 czerwca 2015 roku w P., gm. B., w woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonemu przez sąd, kierował samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, to jest występku z art. 178a§4kk i za to na podstawie art. 178a§4kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§3kk orzeka wobec oskarżonego A. Ł. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a§2kk orzeka od oskarżonego A. Ł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000zł (dziesięć tysięcy złotych);

IV. na podstawie art. 624§1kpk zwalnia oskarżonego A. Ł. od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opatowie z dnia 30 stycznia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IIK 92/15 A. Ł. został skazany za przestępstwo z art. 178a§1kk, za co wymierzono mu m.in. karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 30 zł każda. Nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku – z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania oskarżonemu dokumentu prawa jazdy od dnia 12 listopada 2014 roku.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 07 lutego 2015 roku.

A. Ł. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych. W dniu 09 czerwca 2015 roku mężczyzna wykonywał pracę w miejscowości S., gdzie samochodem marki V. o nr rej. (...) zawiózł go syn. Do domu chłopak wrócił rowerem, zostawiając ojcu auto. Po skończonej pracy, A. Ł.

w miejscowości K. spożywał alkohol w postaci piwa. Następnie wiedząc, że na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie został orzeczony wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, zdecydował się wracać samochodem do domu. Po drodze w P. – podczas jazdy samochodem marki V. o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, A. Ł. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji w osobach: R. S. i D. M.. Przeprowadzone przez nich przy użyciu urządzenia elektronicznego Alco-Sensor IV nr seryjny 055901 badanie stanu trzeźwości A. Ł. wykazało: o godzinie 22:03 – wynik 0,25 mg/dm⁽³⁾ alkoholu

w wydychanym powietrzu, o godzinie 22:21 – wynik 0,29 mg/dm⁽³⁾. Badanie przy użyciu urządzenia elektronicznego Alkometr A2.0/04 o godzinie 22.37 wykazało – 0,27 mg/l,

o godzinie 22.40 – 0,26 mg/l. W trakcie badania A. Ł. potwierdził fakt spożywania o godzinie 21.00 alkoholu w postaci piwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego A. Ł. (k. 32v), protokół użycia urządzenia Alcosensor IV wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 3-4), protokół użycia urządzenia Alkometr A2.0 wraz ze świadectwem wzorcowania (k. 5-6), odpis wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie o sygn. IIK 92/15 (k. 20)

W trakcie niniejszego procesu **A. Ł.** (k. 32v) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Wyjaśnił, iż w dacie zdarzenia w miejscowości K. spożywał alkohol w postaci piwa, po czym, wiedząc, że ma orzeczony zakaz, samochodem pojechał do P.. Jak wynikało z jego deponycji, w trakcie kontroli okazało się, że był nietrzeźwy.

oskarżony A. Ł.(oświadczenie oskarżonego k. 32, karta karna k. 12-14, dane osobowe k. 11) ma 42 lata. Jest rozwodnikiem, ma 20-letniego syna, który nie pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe – z zawodu stolarz-cieśla. Prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych, z czego osiąga miesięczny dochód w wysokości około 2.000 zł. Jest właścicielem samochodu V. (...) oraz M. (...). Nie leczony psychiatrycznie. Kilkakrotnie karany, w tym ostatnio za przestępstwo z art. 178a§1kk.

Sąd zważył, co następuje:

W trakcie niniejszego postępowania oskarżony A. Ł. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Nie kwestionował swego sprawstwa. Potwierdził, iż w dacie zdarzenia spożywał alkohol, po czym wiedząc o obowiązującym go zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych, będąc w stanie nietrzeźwości jechał samochodem marki V. o nr rej. (...). W ocenie Sądu wyjaśniania A. Ł. były rzeczowe, spójne i logiczne. Znalazły pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym

w sprawie materiale dowodowym, w szczególności w postaci protokołów badania stanu trzeźwości przy użyciu urządzeń elektronicznych, jak też odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie o sygn. IIK 92/15. W tym stanie rzeczy w całości zostały opatrzone przymiotem wiarygodności.

Na wiarę zasługują także nieosobowe źródła dowodowe, wymienione w akcie oskarżenia do ujawnienia i odczytania na rozprawie. Nie budziły one zastrzeżeń co do swej autentyczności i rzetelności. Nie były też kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Przechodząc do kwalifikacji prawnej czynu:

Przedmiotem przestępstwa stypizowanego w art. 178a§1kk jest bezpieczeństwo

w komunikacji. Penalizacji z tego przepisu podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Zgodnie z dyspozycją art. 115§16kk. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy m.in. zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość – co też w niniejszej sprawie miało miejsce, gdyż u oskarżonego stwierdzono podczas badań: o godzinie 22:03 – 0,25 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 22:21 – 0,29 mg/dm³; o godzinie 22.37 – 0,27 mg/l, zaś o godzinie 22.40 – 0,26 mg/l.

Nie ulega żadnej wątpliwości, iż droga (w miejscowości P.), po której jechał A. Ł. jest drogą publiczną, na której odbywa się ogólny ruch pojazdów, a pojazd którym się poruszał (samochód osobowy marki V.) jest pojazdem mechanicznym (środek transportu przeznaczony do poruszania się na drodze oraz zaopatrzony i wprowadzany w ruch za pomocą silnika).

Ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227), ustawodawca, mając na celu m.in. zaostrzenie przepisów dotyczących odpowiedzialności osób prowadzących pojazdy mechaniczne w stanie nietrzeźwości, dodał przepis art. 178a§4kk. Zgodnie z treścią tegoż przepisu jeżeli sprawca czynu określonego w §1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w §1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis art. 178a§4kk został umieszczony w rozdziale o przestępstwach przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Przedmiotem ochrony prawnej tego przepisu jest więc eliminowanie z ruchu osób posiadających zakaz prowadzenia pojazdów, gdyż kierowanie pojazdami przez te osoby, zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Tak należy rozumieć umieszczenie w art. 178a§4kk znamienia: kierowanie pojazdem w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezspornym jest, iż A. Ł. był już uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Opatowie z dnia 30 stycznia 2015 roku wydany w sprawie o sygn. IIK 92/15). Mimo to ponownie – w dniu 09 czerwca 2015 roku (nota bene po upływie zaledwie 4 miesięcy od daty uprawomocnienia się w/w wyroku, gdzie został skazany za występki z art. 178a§1kk) – znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym w ruchu lądowym.

W tym stanie rzeczy Sąd – kierując się wyżej poczynionymi rozważaniami – uznał oskarżonego A. Ł. za winnego tego, że w dniu 09 czerwca 2015 roku w P., gm. B., w woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i wbrew zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonemu przez sąd, kierował samochodem marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym tj. popełnienia występku z art. 178a§4kk.

W tym miejscu wskazać należy, iż dokonana przez Sąd zmiana opisu zarzucanego oskarżonemu czynu, pozwala w pełni zilustrować znamiona występku, którego w inkryminowanym czasie dopuścił się oskarżony.

Stopień winy oskarżonego jest wysoki, zważywszy na fakt, iż podejmując decyzję o poruszaniu się samochodem po spożyciu alkoholu nie był zdeterminowany żadnymi istotnymi okolicznościami zewnętrznymi, które mogłyby w jakimkolwiek stopniu usprawiedliwić jego negatywne zachowanie. Podkreślić należy,

iż A. Ł. był kilkakrotnie karany, w tym za przestępstwo z art. 178a§1kk – popełnione także w stanie nietrzeźwości. Mimo to, po raz kolejny, po upływie zaledwie 4 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie o sygn. IIK 92/15, zdecydował się na jazdę samochodem w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem oskarżony wykazał lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości oraz orzeczeń Sądu.

Również stopień społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu jest znaczny, zważywszy na rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób i okoliczności jego popełnienia, motywację oraz grożące skutki.

Kierowanie pojazdem mechanicznym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości narusza podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, bowiem stan taki powoduje ograniczenie możliwości podejmowania decyzji i reakcji odpowiednich do panującej na drodze sytuacji. Co więcej podkreślić należy, iż A. Ł. został zatrzymany do kontroli drogowej w godzinach późnowieczornych, gdzie przy porze nocnej widoczność na drodze jest znacznie ograniczona. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż w dalszym ciągu mamy do czynienia, wręcz z „plagą pijanych kierowców”,

a stosowane wobec nich kary nie przynoszą oczekiwanych rezultatów. A. Ł. jest na to typowym przykładem. Mimo uprzednio wydanego w stosunku do niego wyroku skazującego za przestępstwo z art. 178a§1kk po raz kolejny będąc w stanie nietrzeźwości naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, narażając pośrednio innych uczestników ruchu drogowego na utratę nie tylko zdrowia, ale i nawet życia. Oskarżony nie wykorzystał danej mu wówczas przez Sąd szansy. Decydując się na kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości i do tego w trakcie ciężącego na nim zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, po raz kolejny wykazał on lekceważący stosunek do ustanowionych zasad i porządku prawnego.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił zarówno okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść.

W zasadzie na korzyść oskarżonego świadczy jedynie fakt, iż na skutek jego działania nie została wyrządzona krzywda żadnemu uczestnikowi ruchu drogowego. Z całą pewnością za okoliczność łagodzącą nie może być uznany fakt, iż swoim zachowaniem nie utrudniał niniejszego postępowania.

Natomiast na niekorzyść oskarżonego przemawia fakt, iż swoim zachowaniem A. Ł. po raz kolejny dopuścił się przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a on sam w chwili zajścia znajdował się w stanie nietrzeźwości, stwarzając jednocześnie duże i realne zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego. Nie bez znaczenia pozostaje także uprzednia karalność oskarżonego, w tym za występki z art. 178a§1kk, jak również okoliczność, że przedmiotowego czynu A. Ł. dopuścił się po upływie zaledwie 4 miesięcy od daty uprawomocnienia wyroku Sądu Rejonowego w Opatowie z dnia 30 stycznia 2015 roku o sygn. IIK 92/15.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał oskarżonego A. Ł. za winnego popełnienia występku z art. 178a§4kk i za to na podstawie art. 178a§4kk skazał go i wymierzył karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia winy sprawcy i uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynu. Jest ona karą sprawiedliwą i spełni cele prewencji szczególnej, wychowawczo oddziałując na oskarżonego, a także osiągając cele w zakresie prewencji generalnej. Jednocześnie należy dodać, że Sąd wymierzył oskarżonemu bezwzględną karę pozbawienia wolności, uznając, że co do jego osoby brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. W ocenie Sądu w stosunku do A. Ł. aktualnie nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna. Był on kilkakrotnie karany, w tym także za przestępstwo z art. 178a§1kk. Nie wyciągnął jednak z tego doświadczenia żadnych wniosków i po raz kolejny – bez żadnego racjonalnego powodu – zdecydował się na prowadzenie w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego

w stanie nietrzeźwości. Ponownie wykazując tym samym lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości i orzeczeń Sądu. Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do A. Ł. jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności może spełnić cele kary.

Z uwagi na to, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji i w czasie popełnienia tego czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości, Sąd stosując przepis art. 42§3kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż zgodnie z brzmieniem w/w przepisu ustalonym przez ustawę z dnia 20 marca 2015 roku (DZ.U. z 2015r. poz. 541), a obowiązującym od dnia 18 maja 2015 roku, w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a§4kk – co nota bene miało miejsce w niniejszej sprawie, Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W stosunku do oskarżonego nie zaistniał wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który uzasadniałby orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów na inny okres czasu.

Stosownie do treści art. 43a§2kk Sąd orzekł nadto od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł. Tylko na marginesie wskazać należy, iż ze względu na mieszczący się w dolnych granicach stan nietrzeźwości A. Ł., Sąd orzekł też w dolnych granicach wysokość przedmiotowego świadczenia. W świetle obowiązujących przepisów, w stosunku do sprawców przestępstw z art. 178a§4kk – świadczenie to może być orzeczone w wysokości co najmniej 10.000 zł do wysokości 60.000 zł.

Biorąc pod uwagę sytuację osobistą oskarżonego, jak również fakt wymierzenia mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł, Sąd, w oparciu o dyspozycję art. 624§1pkp zwolnił oskarżonego A. Ł. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarbu Państwa.